

APTAUJA

STOPINOS
Vai esat sākuši apmeklēt publiskus pasākumus?

Liene OZOLA

No šīs nedēļas publiskos pasākumos iekštelpās ir atļauts pulcēties 1000 cilvēkiem līdzšinējo 500 vietā. Vērienīgāko izklaides pasākumu organizatori jaunos atvieglojumus vērtē atzinīgi, tomēr secina, ka tas vienalga vērtus lielu sanākšanu rīkošanai nepaver. Ja zājumballē 1000 apmeklētāju būtu daudz, tad lielo koncertu organizatori to saredz vien kā saujīņu sanākušo. Lai gan gaidāmie atvieglojumi rokas ārvalstu mūziķu koncertu organizēšanai neatraisa, industrijas pārstāvji atbalsta valdības piekopto «soli pa solim» taktiku un nelolo cerības, ka pārpildītie pasākumu grafiki varētu atgriezties vienas dienas laikā.

KASPARS, strādā riepju servisā

Nē, bet nedaru to tāpēc, ka nav laika. Strādāju, tāpēc man nav laika iet uz pasākumiem.

MĀRTIŅŠ, celtnieks

Neapmeklēju pasākumus, bet ne tāpēc, ka būtu bail inficēties ar Covid-19. Mans dzīves ritms ir darbs-mājas-darbs-mājas, retu reizi kaut kur aizbraucu ar bērniem atpūsties, bet kovids manu dzīvi nav iespaidojis.

ARTŪRS, strādā uzkopšanas biznesā

Eju uz pasākumiem tikai tad, kad ir laiks. Ar kovidu un ierobežojumiem tam nav nekāda sakara.

GUNTA, pārdevēja

Pasākumus vēl neesmu apmeklējusi, toties vairākas reizes esmu bijusi Lietuvā. Tāpat neviens apmeklēt sabiedriskās ēdināšanas vietas.

FOTO: LIENE OZOLA

KOMENTĀRS

Kas otram bedri rok...

Pāvils BRŪVERS,
bīskaps emeritus

1939. gada 23. augustā Maskavā tika parakstīts Molotova-Ribentropa pakts – savstarpējās neuzbrukšanas līgums, kam pievienotie slepenie papildprotokoli sadalīja Eiropu Vācijas un Padomju Savienības ietekmes zonās. Faktiski šis darījums bija starta signāls Otrajam pasaules karam ar visām tām šausmām un miljoniem traģēdiju. Hitleram tas pavēra brīvu ceļu agresijai Rietumos, kamēr Staļinam tika uzdāvinātas Igaunija, Latvija, Lietuva un Somija.

Šogad, pieminot šī noziedzīgā darījuma 81. gadadienu, mēs varam vērot, kā piepildās ķēniņa Dāvida vārdi, kas izteikti 7. psalmā: «Redzi, naidniekam ir noziegums prātā, viņš ir ļaunuma pilns un rada tikai viltu! Viņš rok bedri un dara to dziļu, bet pats iekrīt slazdā, ko izlicis. Viņa ļaunums griežas atpakaļ uz viņa paša galvas.» Hitlera režīmam šis ļaunums atgriezās uz paša galvas jau pēc dažiem gadiem, kamēr Padomju Savienības režīms vēl vairākus gadu desmitus spēja no tā izvairīties.

Tieši šis noziedzīgais pakts kļuva par būtisku argumentu Baltijas valstu neatkarības atgūšanas centienos. Pirmo reizi tas skaļi un publiski atskanēja šī pakta parakstīšanas 40. gadadienā 1979. gada 23. augustā. Tas bija «45 baltiešu memorands», kas aicināja likvidēt Molotova-Ribentropa pakta sekas, pasludināt to par spēkā neesošu no parakstīšanas brīža un izvest no Baltijas valstu teritorijas svešzemju karaspēku. Memoranda parakstītāju vidū ir pieci latvieši, no kuriem pazīstamākie ir Juris Ziemeļis, Ivars Žukovskis un Ints Cālītis.

Kopš tā laika prasība par Molotova-Ribentropa pakta seku likvidēšanu aizvien bijusi aktuāla baltiešu politiskajās aktivitātēs gan Latvijā, gan ārzemēs. Šī prasība redzamu vietu ieņēma «Baltiešu tribunālā pret Padomju Savienību», kas notika 1985. gada 25. un 26. jūlijā Kopenhāgenā. Tribunāla noslēguma dokumentā jeb «Kopenhāgenas manifestā» starptautiskā sabiedrība tiek aicināta rūpēties par Baltijas valstu neatkarības atjaunošanu, jo, kamēr Baltijā nav atjauno-

ta neatkarība, tikmēr miers un brīvība nebūs nodrošināta nedz Eiropā, nedz visā pasaulē.

Pagāja vien divi gadi pēc «Kopenhāgenas manifesta» pieņemšanas, kad ar aicinājumu nāca klajā Latvijas cilvēktiesību aizstāvības grupa «Helsinki-86» Rīgā: «23. augusts ir Baltijas tautu melnā diena... Šo melno dienu nedrīkstam aizmirst, atstāt vēsturē baltus plankumus vai izlikties, ka šādu faktu nemaz nav... «Helsinki-86» uzaiņina tautiešus šā gada 23. augustā nolikt ziedus pie Brīvības pieminekļa Rīgā, pieminot šīs negodīgās, varmācīgās vienošanās upurus.» Šis aicinājums 1987. gadā pie Brīvības pieminekļa saveida kopā vairākus tūkstošus cilvēku. No čekas puses gan bija mēģinājumi tautu iebiedēt, daudzi tika rupjā veidā aizturēti, bet tauta vairs nebija iebaidāma. Šajā dienā tika sperts nozīmīgs solis mūsu valstiskās neatkarības atjaunošanā, un jau pēc gada 23. augusta manifestācija notika sarkanbaltsarkanās krāsās ar nepārprotamu prasību atjaunot Latvijas neatkarību.

Tomēr kulmināciju 23. augusta netaisnības radītais spēks sasniedza 1989. gadā, kad aptuveni divi miljoni baltiešu 23. augustā sadevās rokās, veidojot Baltijas ceļu no Tallinas līdz Viļņai. Tas deva vienu no spēcīgākajiem signāliem gan Maskavai, gan Rietumu pasaulei, ka beidzot jāpilda aizvien pieaugošā prasība par Molotova-Ribentropa pakta seku likvidēšanu un Baltijas valstu neatkarības atjaunošanu. Šis notikums izraisīja plašu starptautisku rezonansi, un tas ievērojami veicināja mūsu neatkarības atjaunošanu.

Garīgā spēka pilnais Baltijas ceļš joprojām kalpo citām apspiestām tautām par paraugu un iedvesmu cīņai par savu brīvību. Lai arī noziedznieki aizvien no jauna sevi mierina, ka noziegums paliks apslēpts un ka tam nebūs atbilde, Dieva vārds 36. psalmā apliecina: «Reiz kritīs tie, kas dara ļaunu, viņi sabruks un vairs nepiecelsies.» Lai tas iedvesmo arī mūs apzināties, ka tas attiecas uz jebkuru netaisnību, uz jebkuru ļaunumu. Agrāk vai vēlāk tas griežīsies atpakaļ uz paša ļaundara galvas. Mūsu uzdevums ir to neaizmirst un aizvien atgādināt.

ĪSUMĀ

Paplašinot ārvalstu darbinieku loku, kuru ierašanās Latvijā nepieciešama kultūras un publisko pasākumu rīkošanai un kuriem pie konkrētiem nosacījumiem nav jāievēro pašizolācija, no 20. augusta prasība pašizolēties var netikt attiecināta arī uz filmēšanas grupu un mākslinieku apkalpojošajiem darbiniekiem, cirka māksliniekiem un mākslas kritiķiem.

Olu un olu produktu ražotājs «Balticovo» investējis vairāk nekā 10 miljonus eiro ārpus sprosta turētu dējējvistu novietņu kompleksa izveidē.

Ūdens temperatūra jūrā ir no +17 grādiem Saulkrastos līdz +21 grādam Mērsragā.

Avots: LETA

AKTUĀLI

Banku politika bremzē attīstību

Banku īstenotās politikas dēļ lauksaimniekiem šobrīd ir sarežģīti tikt pie aizdevumiem, intervijā atzinis graudkopības kooperatīva «Latraps» valdes priekšsēdētājs Edgars Ruža.

«Es teiktu, ka bankas ir mainījušas attieksmi negatīvā virzienā. Šobrīd zemniekiem ir daudz lēnāk un daudz sarežģītāk tikt pie kredītiem. Mums banku sektorā konkurences vairs nav, ir palikušas trīs ar pusi bankas, absolūti nav konkurences, un bankas visus pieteikumus izskata no absolūta piesardzības punkta, sak, kā būs, ja būs, tādēļ labāk nedot kredītu,» teica Ruža. Viņš arī atzīmēja, ka tā ir valstiski risināma problēma, par kuru būtu jādomā finanšu ministram, premjeram, kā arī jārunā ar bankām, lai situāciju mainītu un rudenī neatkārtotos 2008. gada scenārijs. «Bankas ir privāti uzņēmumi, kas izvērtē un pasaka, ka Latvija viņiem nešķiet droša vieta un viņi var pieņemt lēmumu šeit vienkārši nevienu nekreditēt. Tad scenārijs par atkopšanos pēc Covid-19 mums var izvērsties par ļoti, ļoti smagām pagirām. Galvassāpes atkal uz nākamajiem septiņiem gadiem,» sacīja Ruža. Runājot par lieliem investīciju projektiem, viņš atzina, ka Latvijā ir nepieciešamas graudu glabātavas. «Tas, ko mēs zinām un redzam, ir tas, ka mums jābūvē graudu glabātavas. Ja 2000. gadā, kad mēs radījām «Latraps», graudu raža Latvijā bija 700–800 tūkstoši tonnu, tad šogad mēs plānojam 3,2 miljonus tonnu. Tas ir četru līdz piecu reizu pieaugums 20 gadu laikā. Tādā nozarē kā lauksaimniecība tā ir milzīga izaugsme. Tehnoloģiju ziņā zemnieki šobrīd aug daudz straujāk, nekā mēs kopā spējam būvēt glabāšanas jaudas. Tā ir lieta, kā mums visiem pietrūkst,» norādīja «Latraps» valdes priekšsēdētājs.

Avots: LETA

RĪGAS APRINĶA
A V I Z E

Galvenā redaktore: Eva Lūse, tālr.: 22008370, redaktors@aprinkis.lv
Reklāma, abonēšana: 22008370, reklama@aprinkis.lv

RAA ir veidota no laikraksta «Darba Balss», kas pirmoreiz tika publicēts 1945. gada 1. jūnijā. Laikraksts iznāk otrdienās un piektdienās – reizi nedēļā kopā ar pielikumu «Kodols», piektdienās kopā ar TV programmu.

Par faktu un skaitļu pareizību, kā arī par sludinājuma tekstu atbild autors. Publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.

Iespiests: SIA «Poligrāfijas grupa Mūkusalā».

Izdevējs: SIA «Rīgas Aprinķa Avīze», Dzelzavas iela 74-315A, Rīga, LV-1082.

Noreķinu konti: «SWEDBANK», kods HABALV22, konts: LV97HABA0551011559895
AS «LUMINOR BANK» Latvijas filiāle, kods RIKOLV2X, konts: LV83RIKO000082658713.

PVN reģ. nr.: LV40103037514. Masu informācijas līdzekļa reģistrācijas apliecība nr.: 1034

«RĪGAS APRINĶA AVĪZE» © Pārpublicēšanas un citēšanas gadījumā atsauc obligāta!